

(k jubileu Luboše Pospíšila)

Dnes, 6. září se dožívá šedesáti let skladatel a zpěvák **Luboš Pospíšil**. Pro jeho uměleckou dráhu bylo rozhodující setkání s Ladislavem Kantorem, který sloužil na vojně v Kutné Hoře, kde tehdy hrál Luboš Pospíšil v různých kapelách. V té době ani Pospíšil ještě neznal soubor C&K Vocal, což nebyla reminiscence na kdysi slavné soustátí, ale na počáteční písmena příjmení zakladatelů Jiřího Cerhy a Ladislava Kantora. V té době se C&K Vocal ještě pohyboval na vlnách folku a potřeboval Pospíšila spíše jako kytaristu. Naštěstí soubor na Portě neuspěl a poté plul v úplně jiných vodách. Pospíšil začal studovat na kantora s malým „ká“ a stal se pevným článkem Vocalu. Z

Pospíšila kytaristy se stal Pospíšil zpěvák s nepřehlédnutelným hlasem ve sboru a především v sólových partech. Přispíval i autorskému tandemu Cerha – Kantor některými svými skladbami. C&K Vocal nikdy neplul po roce 1970 s hlavním proudem, přestože kromě zmíněných tří velkých osobností měl i velmi silný ženský pěvecký prvek v čele s vynikající zpěvačkou Helenou Arnetovou, pozdější manželkou Ladislava Kantora. LP desky C & K Vocalu mám dodnes „doma schované“ a zejména při Generaci s Pospíšilovým nádherným sólem v písni Lásko, lásko s hudbou Oty Petřiny mě dodnes silně mrazí. V C & K Vocalu působil Luboš Pospíšil do roku 1982. Jako náhradu za sebe poslal kolegu ze studií, Jiřího „Šlupku“ Svěráka, dnes například kapelníka uskupení Šlupka- Hula. Ještě jako člen C & K Vocalu vydává Pospíšil v roce 1982 svou první sólovou LP desku s názvem **Tenhle vítr jsem měl rád**. Muzikanti na desce v čele s Otou Petřinou byli pouze studioví a nikdy s Pospíšilem nehráli živě. Teprve poté vznikla první kapela s názvem

5P

. Název měl původ v jedné pražské noční vinárně s tímto názvem, kde na stolicích stály telefony a jejich prostřednictvím bylo možné bavit se s neznámými lidmi. Kdeže po invazi mobilů ty časy jsou? V kapele hrál na bicí David Koller a již tenkrát na kytaru Bohouš Zatloukal, pozdější „druhé já“ Luboše Pospíšila. Po petřinovském studiovém albu přišlo album druhé s názvem **.. a nestřílejte na milence**

Já znám vás z jedné elegie..

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Neděle, 05 Zář 2010 22:55

z roku 1986. Spolu s Bohoušem Zatloukalem na něm na bicí hraje Pavel Skala z tehdy populární kapely OK Band Vladimíra Kočandrleho a basista Ladislav Houdek. Hudebně se na albu podílel „všudypřítomný“ Petr Skoumal. Co pokládám na albu za nejcennější je počátek spolupráce s básníkem, textařem a překladatelem Pavlem Šrutem. Šrutovy texty povýšily a dodnes povyšují písně Luboše Pospíšila na textařský Olymp. Následovalo album

Jsem v tom z roku

1987, na němž spolupracoval autorsky Jan „Sahara“ Hedl, zpěvák kapely Precedens, a došlo i na spolupráci s Blue Effectem Radima Hladíka. Z té doby je například dodnes hraná *Kampa*

, nahraná na jediném singlu této kapely. V roce 1991 vznikla deska

Třináctá komora

se Šrutovými texty, opět s Bohoušem Zatloukalem a jeho bratrem Vladimírem, Pavlem Skalou s Jarmilou „Jamajkou“ Koblicovou. Luboš Pospíšil však živě vystupoval pouze v triu s Bohoušem Zatloukalem a s „Jamajkou“. V té době vznikla i píseň podle básně Roberta Gravesa, přebásněná Šrutem, s názvem

Vzdálená tvář

a další nádherné písně - na desce se stejnojmenným názvem. Jak to bývá, následoval rozchod s Bohoušem Zatloukalem a s pomocí kamarádů z rodné Kutné Hory vznikla nová kapela Bio-graf a deska

Můžeme si za to oba

, vydaná v roce 1998. Naštěstí se Pospíšil se Zatloukalem znovu sešli a výsledkem byla nová kapela LPG a album

Hazardní slavnost

z roku 2001. Jenže bubeník Martin Vajgl odešel do vynikající a bohužel již zaniklé kapely -123 minut. Objevil se ale mladý kapelník Hromosvodu Ondřej Fencl, bývalý baskytarista kapely Vltava Martin Štec a bubenice Pája Táboříková - a kapela s obnoveným názvem 5P, dnešní mládeži již nic neříkajícím, byla na světě. V této sestavě byla natočena deska

Přízraky lásky

. Každý koncert Luboše Pospíšila, ať je to „jen“ ve dvojici s Bohoušem Zatloukalem či s celou kapelou, je pro mě nádherným zážitkem. Nikdy jsem neměl pocit, že jakákoli píseň vybraná z mnoha „zásuvek“ je pouhou vatou či výplní. Spojení kytary a kláves Ondřeje Fencla se „starou jasnou pákou“ Bohoušem Zatloukalem je úžasnou generační symbiózou a písně dostávají novou, opět o něco vyšší dimenzi, dimenzi moderní, postavenou na perfektních výkonech členů kapely, kdy na vrcholu pyramidy ční autorský vklad Pospíšila a Zatloukala a ideální „manželství“ dvou krásných hlasů. Přeji, a myslím, že nejen za sebe, aby se tak vynikající a přitom tolik nenápadný a skromný umělec, jakým je Luboš Pospíšil, dožil ve zdraví dalších let a přinášel radost z člověka, kterému je dáno dávat druhým štěstí. Luboši, vše nejlepší a hodně zdraví !
Mám vás rád.